

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2795

гр. София, 01.02.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 51 СЪСТАВ, в закрито заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **МОНИКА ПЛ. ДОБРИНОВА**

като разгледа докладваното от **МОНИКА ПЛ. ДОБРИНОВА** Гражданско дело № 20211110156746 по описа за 2021 година

Съдът е сезиран от „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“ – Франция чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“ – клон България с искова молба, уточнена с молба от 21.10.2021 г., с която са предявени допустими установителни иски по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 240, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 9 ЗПК, по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 240, ал. 2 ЗЗД и по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД срещу К.Ж. Леви Станоева.

С молбата от 21.10.2021 г. ищецът е заявил, че не поддържа предявените при условията на евентуалност осъдителни иски, поради което производството по тях следва да бъде прекратено.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК К.Ж. Л.С. е подала отговор на исковата молба, с който е изложила съображения за недопустимост и неоснователност на предявените иски. Като разгледа твърдението □ за недопустимост на исковите претенции, съдът намира същото за неоснователно, доколкото заявлението по чл. 410 ГПК, въз основа на което е образувано ч.гр.д. № 25489/ 2021 г., по описа на Софийски районен съд, 51 състав, както и исковата молба, въз основа на която е образувано производството по настоящото дело, са подадени от „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“ – Франция чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“ – клон България, а не от клона на дружеството в Република България, както се твърди в отговора на исковата молба. Обстоятелството с кой е сключен процесният договор за кредит и дали ищецът е материално легитимиран да претендира предявените вземания няма отношение към допустимостта на исковите, а към тяхната основателност и ще бъде разгледано при постановяване на съдебното решение.

С оглед на горното и на основание чл. 140 и чл. 146 ГПК делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, да бъде изготвен проект за доклад и съдът да се произнесе по доказателствените искания на страните.

Като писмени доказателства следва да бъдат приети представените с исковата молба документи, тъй като са относими към спора и необходими за решаването му.

Към настоящото дело следва да бъде приложено ч.гр.д. № 25489/ 2021 г., по описа на Софийски районен съд, 51 състав, доколкото по него в издадена заповедта за изпълнение по чл. 410 ГПК за вземанията, предмет на настоящите установителни иски.

Мотивиран от горното, Софийски районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по предявените при условията на евентуалност

осъдителни искове.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на **18.03.2022 г. от 09:30 часа**, за която дата се призоват страните.

НАПЪТВА страните към медиация, постигане на спогодба, която одобрена от съда има значение на влязло в сила съдебно решение, или друг способ за доброволно уреждане на спора.

ИЗГОТВЯ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТОДОКЛАД НА ДЕЛОТО:

1. Предявени са обективно кумулативно съединени установителни искове по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 240, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 9 ЗПК, по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 240, ал. 2 ЗЗД и по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

2. Ищецът „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“ – Франция чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“ – клон България твърди, че на 01.02.2016 г. между „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД и К.Ж. Л.С. бил сключен договор за потребителски кредит № PLUS–....., с който дружеството се задължило да предостави на ответника заем в размер 15 000 лева за срок от 60 месеца - до 05.02.2021 г. Ответницата поела задължение да върне кредита на 60 броя равни месечни вноски, всяка в размер на 373,48 лева, съгласно погасителен план. Въз основа на индивидуалния кредитен профил на К.Ж. Л.С. бил определен годишен процент на разходите. За последната възникнало задължение да заплати такса ангажимент, срещу което договорът бил сключен при фиксиран лихвен процент по смисъла на пар. 1, т. 5 ЗПК. Било предвидено, че таксата следва да се заплати при усвояването на кредита, както и че кредиторът я удържа от общия размер на кредита. В исковата молба се сочи, че заетата сума била преведена на кредитополучателя по личната банкова сметка, посочена в договора. В чл. 5 от същия било предвидено, че при забава на една или повече погасителни вноски кредитополучателят дължи обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва. В чл. 5 било регламентирано също, че вземането на кредитора става изискуемо в пълен размер ако кредитополучателят просрочи две или повече месечни вноски, считано от падежната дата на втората пропусната вноски. Ищецът твърди, че ответницата е преустановила заплащането на сумите по договора на 05.03.2018 г., като до този момент били погасени 24 месечни вноски. Целият размер на кредита станал изискуем на 05.04.2018 г., за което било изпратено уведомление до К.Ж. Л.С.. Ищецът сочи, че непогасените задължения на ответницата са, както следва: 10 209,27 лева – главница, 1318,74 лева – възнаградителна лихва за периода от 05.03.2018 г. до 05.02.2021 г. и 1155,23 лева – лихва за забава за периода от 05.04.2018 г. до 16.04.2021 г. В исковата молба е изложено, че „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД е със статут на заличен търговец в Търговския регистър, считано от 24.04.2018 г., като дружеството било преобразувано по реда на чл. 265г ТЗ чрез трансгранично вливане в едноличния собственик на капитала му - „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А. – Франция с номер в Търговския и фирмен регистър 542097902. Твърди се, че съгласно чл. 265о, ал. 2 ТЗ с вписването на преобразуването е прекратено преобразуващото се дружество, а неговите права и задължения преминали върху приемащото дружество. За сумите 10 209,27 лева – главница по договор за отпускане на потребителски кредит № PLUS–...../ 01.02.2016 г., 1318,74 лева – възнаградителна лихва за периода от 05.03.2018 г. до 05.02.2021 г. и 1155,23 лева – лихва за забава за периода от 05.04.2018 г. до 16.04.2021 г. в полза на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“ – Франция чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“ – клон България срещу К.Ж. Л.С. била издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, срещу която било депозирано възражение от ответницата. Поради това ищецът предявил исковете, предмет на настоящия процес, с които иска да бъде признато за установено, че К.Ж. Л.С. му дължи тези суми, ведно със законната лихва върху главното вземане от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК до окончателното му изпащане.

3. Ответникът К.Ж. Л.С. оспорва предявените искове. Твърди, че не се е запознала и не е подписала на всяка страница общи условия, приложими към процесния договор за кредит, което е в нарушение с нормата на чл. 11, ал. 2 ЗПК. Поради това излага съображения за недействителност на договора на основание чл. 22 ЗПК. Счита, че договорът е

недействителен и поради нарушаване на други императивни норми от ЗПК. Поддържа, че шрифтът на договора не отговаря на законоустановения размер в чл. 10, ал. 1 ЗПК – не по-малък от 12. Допълва, че липсва посочване на срок на договора в нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 6 ЗПК. В тази връзка заявява, че в договора е посочена таблица, озаглавена „погасителен план“, съдържаща месечни вноски като обща сума, което според ответника не следва да се тълкува като срок на договора. В отговора на исковата молба се сочи, че според чл. 11, ал. 1, т. 9а ЗПК като задължителен реквизит в договора за потребителски кредит следва да бъде посочена методика за изчисляване на референтния лихвен процент, а в случая същата липсвала. Поддържа се, че е нарушена и нормата на чл. 11, ал. 1, т. 11 ЗПК, тъй като договорът не съдържа реален погасителен план, доколкото от обективирания в него погасителен план не може да бъде извлечена информация относно размера на включените в месечната вноска вземания за главница, лихва и такса, както и информация дали лихвата е начислена само върху главницата или върху главницата и таксите. Ответникът сочи освен това, че не може да бъде установено дали първо се заплаща таксата за обслужване на кредита и лихвата, а след това главницата. Същата поддържа, че с договора са кредит са нарушени и нормите на чл. 11, ал. 1, т. 20, 23 и 24 ЗПК, тъй като същият не съдържа информация относно наличието или липсата на право на потребителя да се откаже от него, срока, в който това право може да бъде упражнено, както и други условия за упражняването му, включително информация за задължението на потребителя да погаси усвоената главница и лихвата съгласно чл. 29, ал. 4 и 6 ЗПК, както и относно размера на лихвения процент на ден. Твърди, че не са посочени редът за прекратяване на договора, както и наличието на извънсъдебни способи за решаване на спорове и за обезщетяване на потребителите във връзка с предоставяне на потребителски кредит, а също условията за използването им. Излага съображения, че клаузата, с която е предвидена договорната лихва, е нищожна, поради противоречие с добрите нрави, доколкото размерът на лихвата е неправомерно завишен. Счита, че поради недействителността на договора ищецът може да претендира само чистата стойност на сумата, тоест главницата, без лихвите, но на правно основание, различно от посоченото в исковата молба, а именно неоснователно обогатяване. К.Ж. Л.С. сочи, че е плащала суми по договора, както и че при недействителност на същия тези суми следва да бъдат отнесени за погасяване на чистата стойност на кредита по смисъла на чл. 23 ЗПК. Оспорва да е получила пълния размер на сумата, представляваща главница, както и че е настъпила предсрочна изискуемост на задълженията, като заявява, че не е била уведомявана за това. В отговора на исковата молба се сочи, че клаузата, регламентираща „такса ангажимент“ е нищожна. Отделно от това се твърди, че кредиторът не е предоставил услугата, за която е събрана таксата. Изложено е, че не е ясно за какво се дължи таксата и какви задължения е поел кредиторът, за да я претендира. Поради това се поддържа, че размерът на претенцията следва да се преизчисли със сумите, платени за таксата. Ответницата сочи, че такси за управление на кредита е недопустимо да бъдат събирани – чл. 10а, ал. 2 ЗПК, а процесната такса е именно такава. Оспорва дължимостта на застрахователната премия, като твърди, че не е била уведомена, че е включена в сумата по кредита. В преддоговорната информация липсвали данни за застрахователната премия. Счита, че ищецът няма право да претендира застрахователната премия от името на застрахователя, без да е установил, че му е заплатил сумите по застраховката. Оспорва наличието на валиден групов застрахователен договор между кредитора и застрахователното дружество. Навежда възражение, че претендираните вземания са погасени по давност.

4. Доказателствената тежест се разпределя, както следва:

По иска по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 240, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 9 ЗПК в тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване следното: че между „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД и ответника е сключен соченият в исковата молба договор за потребителски кредит; че дружеството е предоставило реално на ответника договорения заем в твърдения размер; че е настъпила изискуемостта за задълженията за връщане на кредита; както и че ищецът е правоприемник на правата и задълженията на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД по процесния договор за кредит

въз основа на преобразуване чрез вливане на последното в него.

В тежест на ответника е да докаже възраженията си за недействителност на договора на кредит на всяко от сочените в отговора на исковата молба основания, както и че е погасила част от задълженията.

Указва на ищеца, че не сочи доказателства, че „БНП Париба Пърсънъл Файненс” ЕАД е предоставило реално на ответника договорения заем.

Указва на ответника, че не сочи доказателства за обстоятелството, че е погасила част от задълженията по договора, както и относно размера на заплатените суми.

По иска по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 240, ал. 2 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже, че чрез процесния договор за заем ответникът е поел валидно задължение да му заплати възнаградителна лихва и размера ѝ, както и размера на лихвата за претендирания период.

Указва на ищеца, че не сочи доказателства за размера на лихвата за заявения период.

По иска по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД ищецът следва да докаже, че ответникът е изпаднал в забава по отношение изпълнение на задължението си за връщане на заетата сума, като установи договорените падежи на погасителните вноски, както и размера на претендираната лихва за заявения период.

Указва на ищеца, че не сочи доказателства за размера на лихвата за заявения период.

ПРИЕМА представените с исковата молба писмени доказателства.

ПРИЛАГА ч.гр.д. № 25489/ 2021 г., по описа на Софийски районен съд, 51 състав.

УКАЗВА на страните **най-късно** в първото по делото заседание да вземат становище във връзка с дадените указания и проектодоклада по делото, като предприемат съответните процесуални действия в тази връзка, и ги **ПРЕДУПРЕЖДАВА**, че в случай че в **този срок** не представят писмени доказателства или не поискат да се допуснат други доказателства за установяване на обстоятелствата, относно които съдът в писмения доклад е констатирал, че не сочат доказателства, **те губят възможността да направят това по-късно**, освен ако пропускът се дължи на особени непредвидени обстоятелства.

УКАЗВА на ищеца, че ако не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие, ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца на основание чл. 238, ал. 2 от ГПК.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес. При неизпълнение на това задължение всички съобщения ще се приложат към делото и ще се считат за редовно връчени.

Определението в частта, с която се прекратява производството по евентуалните осъдителни иски, подлежи на обжалване в едноседмичен срок от връчване на препис от него с частна жалба пред Софийски градски съд. В останалата част определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от определението на страните, а на ищеца – и препис от отговора на исковата молба, като връчването на книгата да бъде **ДА БЪДЕ** отбелязано в призовката.

Съдия при Софийски районен съд: _____